

dan skaber vi en økonomisk udvikling, som først og fremmest er båret af hjerner og hænder, af intelligens og kreativitet snarere end af hovedløst indhug i naturens forråds-kammer?

For det første drejer det sig om fundamentalt at ændre den måde, vi finansierer den offentlige sektor på. Det er vanvittigt at lægge tårnhøje afgifter på arbejdskraften i form af indkomstskat, når et af vore store problemer er arbejdsløshed. Og lige så vanvittige er de lave afgifter på de ressourcer, som vi har for få af, eller hvis forbrug udgør en belastning for miljøet.

Som miljøministeren var inde på i sit indlæg, har vi med skattereformen så småt taget hul på en ny finansieringsmodel. Vi skal videre ad den vej, når vi i den kommende tid tager hul på drøftelserne om de udgiftslettelser, som erhvervslivet skal have ved indførelse af grønne afgifter. I den sammenhæng er det overordentlig vigtigt, at vi netop sørger for, at det bliver billigere for erhvervslivet at ansætte arbejdskraft, efterhånden som det bliver dyrere at bruge f.eks. energi og vand. De grønne afgifter skal føres tilbage til erhvervslivet bl.a. i form af reducerede omkostninger ved ansættelse af arbejdskraft.

Det afgørende er, at vi fremmer en udvikling, som gør arbejdskraften relativt billigere målt i forhold til omkostningerne ved de øvrige input i produktionen. Når arbejdskraften bliver relativt billigere, vil der nødvendigvis blive anvendt mere af den. Dertil kommer, at dyre råstoffer vil fremme genbrug og genanvendelse. I det hele taget ville vi opleve, at arbejdsintensive produktioner og processer får bedre vilkår, og samtidig får miljøet det bedre.

Derfor er jeg overordentlig ked af at høre, at hr. Peter Brixtofte allerede nu melder ud, at Venstre på ingen måde kan deltage i drøftelserne af de grønne afgifter; det er ærgerligt.

Men det handler selvfølgelig ikke kun om, at vi fortsætter skattereformen. Det drejer sig også om, at vi i den øvrige samfundsplanlægning sørger for at tænke miljø og beskæftigelse sammen. Når vi f.eks. vurderer Avedøre-2 – altså udbygningen af kraftværket på Avedøre med endnu et anlæg – må vi se på både beskæftigelsen og miljøet. Hvad giver det bedste miljø og den største beskæftigelses-effekt: Et stort centralt kulfyret kraftværk eller f.eks. decentralte kraftvarmeværker til biobrændsler?

Når vi vurderer, hvad der bedst kan betale sig: at rive de gamle huse ned og klaske nye betonelementer op eller at restaurere de gamle hu-

se, skal der ses på både miljø- og beskæftigelses-siden.

Miljøministeren har allerede været inde på de mange initiativer, som er sat i værk, og som vi skal videreudvikle i de kommende år: den vedvarende energi, byøkologien, naturgenopretningen og den økologiske fødevarerproduktion.

Det Radikale Venstre er enige i de hovedintentioner, som ligger bag SF's beslutningsforslag, nemlig at miljø og beskæftigelse i fremtiden skal tænkes sammen. Det vigtigste redskab i den sammenhæng er ikke nødvendigvis flere offentlige investeringer, men derimod en total omlægning af velfærdsstatens finansiering.

Det helt afgørende er, at vi får sænket afgiften på arbejdskraft, dvs. indkomstskatten, sådan at det i højere grad bliver den humane energi snarere end den fossile og råstoffet mellem ørerne snarere end naturens råstoffer, som vi baserer samfundsproduktionen på.

Frank Aaen (EL):

Vi støtter SF's forslag. Denne debat er sådan set ganske udmærket, for det er rart med klare linjer, og det er jo en fin illustration af, hvilke forskelle der er i Folketinget på ansvarlighed over for miljøet og over for beskæftigelsen. VKZ har jo tydeligt her illustreret i dag, at for dem hersker mammon også over klodens fremtid.

Jeg synes selvfølgelig, som vi har sagt det i korte bemærkninger, at det er meget beklageligt, at regeringen åbenbart har indgået en musefældeaftale her, som vil lukke for en del muligheder i det kommende år. I den forbindelse tænker jeg på det med afgifterne, og at der i det hele taget måske er bremset for at bruge økonomiske incitamenter, som det hedder på økonomisprog, for at fremme en mere miljøvenlig adfærd i erhvervslivet. Jeg mangler stadig væk et svar på, om finanslovforliget også forhindrer, at vi i de kommende år anvender dagpengene aktivt til en miljøindsats.

Vi har jo bemærket, at der er afsat en pulje til elområdet, men der burde jo også afsættes tilsvarende og større puljer på andre områder. De 150 mio. kr. på elområdet er selvfølgelig alt for lidt.

Noget af det, vi måske især burde gøre lidt ud af i arbejdet med en sådan plan, er at vise, hvor lidt det i virkeligheden koster, når man bruger dagpengene aktivt til at gøre også en meget betydning indsats over for nogle af de mest presserende miljøproblemer, vi har. Jeg tror, det ville være gavnligt også af pædagogiske årsager at få